אושרה הגשת תביעה ייצוגית נגד אגד ודן: לא הנגישו את האוטובוסים לעיוורים

השופט ענבר: "העובדה כי בשבע השנים שחלפו מאז תחילת תוקפן של התקנות עדיין לא הוגדרו תחומי אחריותן של אגד ודן אומרת דרשני"

מאת **נורית רוט**

בית המשפט המחוזי בירושלים אישר ביום ראשון הגשת תביעה ייצוגית נגד חברות התחבורה אגד ודן בטענה שהן לא ממלאות את חובות ההנגשה של התחבורה הציבורית העירונית.

"אל מול אגד ודן וסוללות פרקליטיהן המשמשים להן כפה, עומד ציבור קטן יחסית של בעלי מוגבלות, שבינו לבין החברות קיים פער כוחות עצום מבחינה כלכלית וארגונית. אכן, העובדה כי במהלך שבע השנים שחלפו מאז תחילת תוקפן של התקנות עדיין לא הוגדרו תחומי אחריותן של אגד ודן אומרת דרשני, ובה בלבד יש כדי ללמד על קשייהם של יחידי הקבוצה להתייצב מול החברות ולממש את זכויותיהם", כתב השופט יצחק ענבר.

בתביעה ביקשו מישל ברון ומי־ של לוסטיגמן, כבדי ראייה העושים שימוש בתחבורה ציבורית, בא־ מצעות עוה"ד שמואל אהרנסון ואמיר קדרי ממשרד אהרנסון, שר, אבולעפיה, אמודאי ושות' ועו"ד עופר לוי, לחייב את החברות ליצור תוכנית הנגשה לעיוורים וליישמה בהתאם לחוק שוויון אנשים עם מו־ גבלות ולתקנות שהוצאו לפיו. בין היתר קובעות התקנות חובת שילוט של מספר האוטובוס, סימון לחצני עצירה ומאחזי יד, קביעת פסי אזה־ רה בפתחים וב־מסגרת וכריזה פנימית וחיצונית.

אגד ודן מצדן טענו כי מ־ 2000 הן מצטיידות באוטובוסים נגישים, וכי עד סוף 2014 צי האוטובוסים העירוני שלהן יהיה נגיש במלואו. עוד טענו כי חובתן להסדיר הנגשה מותנה בקיומה של תוכנית הנגשה, אך זו לא הוכנה על ידי משרד התחבורה והגורמים הנוספים האחראים לכך. בנוסף, לטענתן הן יצאו ידי חובה באמצעות התקנת מערכות כריזה באוטובוסים, שכן תקנות ההנגשה אינן מחייבות את הפע־ לתן של המערכות.

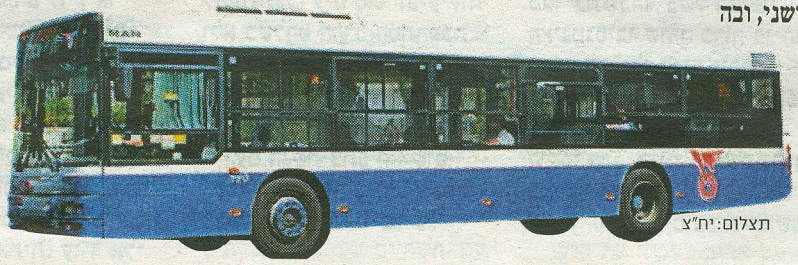
ענבר דחה את הטענה כי החובה להסדיר הנגשה מותנית בהכנת תו־ כנית ההנגשה. "עמדה פרשנית המכפיפה את החובה החו־ קתית להס־ דיר הנגשה להכנתה של התוכנית פוגעת בזי־ כויות יסוד של המוגבלים שלא לצורך ומעל המידה הראויה", קבע.

לדבריו, "היעדר תוכנית אינו אמור לכונן לנושאים בחובת הנג־ שה פטור מביצוע חובותיהם, אלא משמעו היא לכל היותר, כי הם רשאים לקיים את חובתם על פי סדרי קדימויות שיקבעו בעצמם".

עוד קבע השופט כי אגד ודן חייבות להפעיל את מערכות הכ־ ריזה ולא רק להתקינן, וזאת כדי לקדם שוויון בין לקויי הראייה לבין הבריאים בגופם, "שכן אוטובוס לא ייהפך נגיש יותר אם הותקנה בו מערכת כריזה שאינה מופעלת".

השופט דחה את טענת הח־ ברות כי ההגים מבצעים כריזה פנימית לפי בקשה ספציפית של הנוסעים. לדבריו, "העיוור ולקוי הראייה אינם אמורים 'לפשוט יד' ולבקש סיוע, ואף לא להיות נתונים לחסדיהם של הנהג או של הנוסעים סביבו, אלא זכותם לדעת בכל רגע נתון היכן נמצא האוטובוס, וזאת כשם שיודע זאת כל אדם רואה".

ענבר פסק לכל אחד מהתובעים הוצאות בסך 6,000 שקל, וכן שכר טרחת עו"ד בסך 60 אלף שקל (ת"צ 9177/07).

תצלום: יח"צ